



Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1099

06.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Druga revolucija I. zvezek: Vera in boj

12. del

Nesmiselnost internacionalistične ideje se je pokazala ob izbruhu prve svetovne vojne. Delavec v vseh državah je prvič pokazal, da ima domovino, ker ji želi pripadati. Zločin demokratov je, da so zavrnili dobro voljo in domoljubje delavcev, ki sta postala vidna leta 1914, in tako po vojni potisnili delavce v roke komunistov. Šele nacionalsocializem in fašizem sta delavcu vrnila domovino, ki si jo je notranje priboril in zaslužil v jarkih svetovne vojne in ki je od takrat ni nikoli izdal.

Za največji zločin proti Nemčiji, izdajo v drugi svetovni vojni, ki je rajh stala zmage in obstoja, niso krivi delavci, ki so se uprli domnevni tiraniji, temveč reakcija, nekdanji vladajoči sloj plemstva, cerkev, generalštab ter nekdanji demokratični in marksistični funkcionarji.

Internacionalizem ni več nevaren za bele narode, vsaj kar zadeva odnos delavcev. Rdeča internacionala je mrtva; ostal nam je nevarnejši nasprotnik, zlata internacionala reakcije, industrije in prostozidarjev. To majhno kliko elementov, ki so tuji ljudem in deloma tudi rasi, je treba izločiti iz ljudskega telesa, če ne želimo ponoviti izdaje ljudstva.

Zaradi naše ideje o arijski skupnosti narodov imamo nacionalsocialisti tudi

"internacionalo", **WUNS** - Svetovno zvezo nacionalsocialistov, ki pa ne zanika obstoja narodov in njihove raznolikosti, temveč išče povezovalni dejavnik, skupni boj za biološko prihodnost bele rase!

Očitno se zgodovinski razvoj ni odvijal tako, kot je mislil Marx. Železni zakoni ekonomije in zgodovine, znanstveno utemeljeni z zgodovinskim in dialektičnim materializmom, niso nujno pripeljali do zmage delavskega razreda in s tem do diktature proletariata. To dejstvo je povzročilo prvi razkol: Anarhisti pod vodstvom Bakunina so se odvrnili od Marxa in poskusili s svojo - večinoma nasilno - strategijo.

Hkrati se je v Prvi internacionali pojavila revizionistična skupina, ki ni bila več naklonjena revoluciji, temveč postopnim reformam v kapitalističnem sistemu. Iz te skupine sta kasneje nastala socialna demokracija in sindikalno gibanje.

Vsekakor je pomembno poznati skupni izvor socialne demokracije, sindikalnega gibanja, komunizma in anarhizma, saj revolucionarna maska komunistov prepogosto prikriva dejstvo, da je marksizem pogosto neposlušna, a kljub temu naravna izpeljanka materialističnega Zeitgeista, ki od francoske revolucije dalje stoji za skoraj vsemi sodobnimi idejami - z izjemo revolucionarnih gibanj fašizma in nacionalsocializma. Zdelo se je, da so ti dogodki že zadali smrtni udarec marksistični ideologiji, Prva internacionala je razpadla, v Drugi internacionali je že prevladovala socialna demokracija.

Za sedanjo moč marksizma je zaslužen en sam človek: Vladimirja Uljanova Lenina. V brezobzirni, a vsekakor taktično nujni odpovedi posvečenim marksističnim načelom je razglasil, da delavski razred očitno še nima "prave" zavesti in je ne more samodejno pridobiti sam od sebe. Zato je potrebna "revolucionarna avantgarda" proletariata, ki bo morala namesto njega izvesti revolucijo. Leninovo veliko dejanje je bilo, da je v boljševiški stranki zgradil tesno organizirano stranko poklicnih revolucionarjev, ki je dejansko prevzela oblast v nerazviti in zaostali Rusiji, kar je bil sicer posmeh marksistični filozofiji zgodovine, vendar je bil to triumf marksističnega razvoja oblasti.

Logična posledica pojmovanja komunistične partije kot avantgarde delavskega razreda je bila, da se je diktatura proletariata morala umakniti diktaturi komunistične partije, kar pomeni, da je prvotno načrtovana diktatura velike večine nad majhno manjšino kapitalistov in kontrarevolucionarjev postala odkrito teroristična tiranija majhne skupine poklicnih revolucionarjev.

Meščanski elementi radi govorijo o notranji skladnosti med totalitarnimi državami, levimi in desnimi, nato pa se opirajo na zunanje podobnosti - prepoved opozicije, državna stranka, pohodi, tisk pod državnim nadzorom itd. Nikjer pa se

ta teorija totalitarizma ne ovrže tako jasno in prepričljivo kot pri preučevanju vloge partije:

Nacionalsocialistična stranka zahteva absolutno in neomejeno oblast, vendar ne zato, da bi vzpostavila partijsko diktaturo, temveč zato, da bi oblikovala okvir za razvoj prave ljudske skupnosti, ki mora rasti od spodaj in je ni mogoče ukazati od zgoraj. Za izgradnjo nacionalsocialistične ljudske države sta potrebna navdušenje in prostovoljno sodelovanje ljudi. V tem okviru ima partija predvsem vzgojne in propagandne naloge. Njena naloga je osvojiti srca ljudi, jih prepričati v pravilnost svetovnega nazora in jim razložiti državne odločitve. To je na kongresu rajhovske stranke leta 1934 pojasnil tudi doktor Goebbels:

"Morda je dobro imeti moč, ki temelji na orožju, toda bolje in bolj zadovoljivo je osvojiti srce ljudstva in ga tudi obdržati!"

Četudi je treba v sedanjem obdobju prepovedi uporabljati navidezno "leninistična" načela organizacije, ostaja eno temeljno dejstvo:

V nasprotju z marksizmom nacionalsocialistični svetovni nazor svojim privržencem ne ponuja nobene gotovosti zmage, nobenega "neizogibnega zgodovinskega razvoja". Nacionalsocializem in njegova stranka zato zahtevata prostovoljno soglasje množic, kar ne pušča prostora za vladavino sile s strani stranke po komunističnem vzoru! Kot dediči in hkrati kot del delavskega gibanja se moramo nacionalsocialisti soočiti z dejstvom, da je to delavsko gibanje marksističnega izvora in je bilo do pojava našega gibanja tesno povezano s komunizmom oziroma (socialno) demokracijo. Zato je škodljivo in nekoristno postavljati milijone poštenih delavcev pred njihove glave, kot to tako radi počnejo buržoazni nacionalisti - reakcionarji. Pripravljenost za boj in enotnost nemškega delavskega gibanja sta veliko prispevali k izboljšanju materialne osnove življenja naših ljudi. Naša tradicija mora biti tudi zastopanje interesov delovnega ljudstva, odpravljanje brezposelnih in dohodkov brez truda ter s tem prepričevanje navadnih ljudi, da ne smejo slediti veljakom - ne glede na to, ali govorijo v imenu industrije, združenega sindikata ali strank -, temveč tistim, ki so izšli iz ljudstva samega in mu ostajajo zavezani, borcem nemškega osvobodilnega gibanja!

Neuspeh marksistične ideologije in njene neizpolnjene prerokbe so pripeljali do vedno novih poskusov izboljšav in prilagoditev: Ortodoksni komunizem, leninizem, stalinizem, maoizem, titoizem, trockizem, anarhokomunizem, evrokomunizem in nacionalni komunizem so le nekateri od različnih tokov. Enotnost svetovnega komunističnega gibanja je brezupno uničena. Marxovi privrženci so v popolnem sporu glede prave poti do komunizma.

Marksizem kot ideja ni več intelektualna alternativa; njegovo priljubljenost je

mogoče pojasniti le z bojem proti krivicam kapitalizma in z očitno revolucionarno držo. Na obeh področjih - kritiki kapitalizma in revoluciji - imamo nacionalsocialisti jasnejšo idejo ter večjo iskrenost in odločnost. Naša naloga ne more biti več demoniziranje mladih idealistov, ki so se, ker niso videli druge alternative, pridružili komunističnim skupinam, ampak jim moramo znati z iskrenim srcem reči: "**Revolucija, to smo mi!**"

Mladim, obupanim in zavedenim ljudem moramo vrniti vero v domovino in jih ohraniti v veri v revolucijo. Naša revolucija ni teror in zatiranje, naša revolucija je duhovni preobrat, ki uporablja dobre tradicije naše völkisch zgodovine za reševanje nalog jutrišnjega dne.

Nemško osvobodilno gibanje napoveduje neusmiljen boj proti marksistični ideologiji in njenim funkcionarjem ter njihovo dokončno uničenje; revolucionarnim borcem nasprotne strani ponujamo roko za spravo - v interesu in za dobro naših ljudi. Samo v ZRN obstajajo štiri komunistične stranke - DKP, KPD, KPD-ML, KBW - in množično komunistično gibanje, naš najnevarnejši nasprotnik - Zveza komunistov, KB, pa tudi nešteto drugih levih skupin. Vse te stranke ne morejo imeti prav.

Vendar obstaja samo ena nacionalsocialistična stranka - NSDAP - v kateri se lahko zberejo vsi, ki imajo radi svoj narod, želijo ustvariti socialno pravičnost in zgraditi revolucionarno - to je pošteno in temeljno - nasprotovanje liberalno-kapitalističnemu sistemu. Kljub vsemu bi bilo napačno podcenjevati marksizem. Danes še vedno predstavlja realno nevarnost, vsaj dokler edino učinkovito nasprotno silo ovirajo in prepovedujejo demokrati. Preprosto je neumno opozarjati na nizko volilno udeležbo DKP in nato mirno zaspati. Marksistom bo prav tako kot nam koristila naraščajoča kriza liberalno-kapitalističnega sistema po vsem belem svetu, vendar bodo imeli takrat zaradi desetletja zatiranja revolucionarne desnice organizacijsko in politično veliko boljši izhodiščni položaj.

Na Portugalskem in v Španiji so močne komunistične stranke, v državah Nata, Italiji in Franciji, ki sta prav tako del ES, pa so celo zdaj pri vratih oblasti. DKP je majhno, vendar zelo dobro organizirano kadrovsko gibanje, ki je s spretno politiko zavezništev pridobilo večji vpliv, kot bi se lahko zdelo po njegovih majhnih volilnih uspehih. V nastajajočem proletariatu tujih delavcev in njihovih družin narašča moč tujih komunističnih strank, ki nasprotujejo kapitalističnemu izkoriščanju svojih rojakov. Za vsem tem pa stoji ogromen vojaški aparat vzhodnega bloka, moč in politična teža velesile ZSSR. Teža velesile ZSSR in Leninovo spoznanje, ki je od leta 1918 vodilo svetovnih revolucionarnih prizadevanj komunističnih strank.

Ključ do svetovne revolucije je v Nemčiji, rojstnem kraju Marxa in Engelsa. Če

pade Nemčija, pade tudi Evropa, če pa pade Evropa, je svetovna revolucija tik pred zmago! Od leta 1918 Nemčija varuje Evropo pred marksizmom:

Najprej s spodbujanjem boja za svobodo narodnosti v Sovjetski zvezi, predvsem s priznanjem neodvisne ukrajinske države s strani cesarske vlade, z zatiranjem vseh komunističnih poskusov subverzije - od spartakovske vstaje do Rdeče armade v Porurju - s strani Freikorpsa in nato v času Tretjega rajha s paktom proti Kominterni in evropskim križarskim pohodom proti Sovjetski zvezi leta 1941.

Vedno se pozablja, da je bil boj na vzhodni fronti druge svetovne vojne evropski boj za svobodo. Še nikoli prej ni bilo tako mogočne mednarodne vojaške sile pod enotnim nemškim vrhovnim poveljstvom:

Vlade in vojske Italije, Finske, baltskih držav, Madžarske, Romunije, Slovaške in Hrvaške so bile na strani Velikega nemškega rajha, Španija je poslala Modro divizijo (falangistični prostovoljci), Francija pa LFV (Legion des Volontaires Francaises - Prostovoljna francoska legija), V vrstah Waffen-SS so bili med drugim tudi vojaki iz Flandrije, Valonije, Danske, Norveške in Nizozemske, ki so na fronto poslali svoje zaprte enote - vsi prostovoljci (tudi LVF je bila pozneje vključena v Waffen-SS).

Prostovoljci pa so prihajali tudi iz vseh drugih držav in sčasoma so celo mohamedanci in Indijci oblikovali enote v okviru Waffen-SS, ki je leta 1945 štela 750.000 tujcev med nekaj več kot milijon preživelih vojakov. Proti komunistom so se pod lastnim poveljstvom borili celo Rusi pod generalom Vlasovom v ROA (Ruska osvobodilna vojska), pa tudi oborožene enote nacionalistov in več kot milijon ruskih pomožnih enot (Hiwis) v Wehrmachtu. In to kljub resda nespametni in zelo ostri okupacijski politiki.

To je bilo pričakovanje združene Evrope, ki so jo skupaj razbili demokrati in boljševiki. To je bil tudi dokaz možnosti uresničitve arijske skupnosti narodov, o kateri smo sanjali! Ni naključje, temveč zgodovinski simbol, da so v kaosu jeseni kot zadnji branili Führerjev bunker v Berlinu zanesljivi vojaki, enote Hitlerjeve mladine in francoski prostovoljci!

Le obstoj atomske bombe, ne pa notranja moč in zunanja moč demokratov, je Evropo ponovno rešil pred popolnim zasužnjenjem. Toda zdaj se zdi, da so sile upora izčrpane. S politiko kapitulacije v obrokih, ki se je začela s sramotnimi pogodbami z Vzhodom, si želijo demokrati kupiti odlog. Če liberalni kapitalistični sistem ne bo strmoglavljen, je zelo verjetno, da bo zahodna Evropa do konca našega stoletja komunistična ali pod komunističnim vplivom. To usodo je še vedno mogoče preprečiti. Odpor na Vzhodu je mogoč, zmaga komunizma pa ni neizogibna.

Politika, ki notranje odpravlja krivice in protislovja sistema, ki združuje vse sile našega naroda in ki navzven odločno izkorišča krize in probleme vzhodnega bloka, s takšno politiko bomo hitro prevzeli pobudo in tako ponovno izpolnili obveznost, ki jo je Adolf Hitler leta 1945 v svojem zadnjem radijskem nagovoru opisal na ta način:

"Tudi v tem boju ne bo zmagala notranja Azija, temveč Evropa in z njo narod, ki je 2000 let predstavljal Evropo kot vrhovno silo proti Vzhodu in bo to počel tudi v prihodnosti - naš Veliki nemški rajh, nemški narod."

Vojne še vedno ni konec, svetovnozgodovinski boj med marksizmom in nacionalsocializmom se nadaljuje. Izgubili smo le eno bitko - zdaj pa je v boju nova generacija, ki je odločena, da ne bo ponovila napak iz preteklosti, a se kljub temu želi izkazati za vredno junaškega boja očetov. Dokler bodo obstajali belci, ki jim svoboda in narod pomenita več kot zasebna sreča in meščansko življenje, bodo obstajali nacionalsocialisti; in mi ne bomo počivali, dokler talec boljšeizma ne bo izbrisan s planeta! Pot do tega cilja je dolga in mnogi dvomijo o možnostih za uspeh spričo orožja in navidezno neuničljive moči Vzhoda. Toda ne smemo, zapeljani in zavedeni s propagando zmage marksistov in razpoloženjem kapitulacije demokratov, kot začarani gledati na moč našega nasprotnika, temveč se moramo naučiti hladnokrvno in brez predsodkov analizirati slabosti komunističnega sistema vladavine.

Obstaja dovolj slabosti, ki lahko vsaka zase uničijo sistem, toda skupaj, kot pravi ruski sistemski kritik **Andrej Amarik** v eseju "Ali lahko Sovjetska zveza preživi leto 1985? - meni, da bi morale biti na dolgi rok usodne. Tu so najpomembnejše točke:

Neuspeh marksističnega planskega gospodarstva.

Zatiranje ljudi s strani stranke.

Problem državljanstva.

Zatiranje vzhodnoevropskih držav.

Odločen nasprotnik, ki izkorišča te velike slabosti, lahko Sovjetsko zvezo spravi v izredne težave. K temu je treba dodati še kitajsko karto.

"Mao Zedongova misel", kot Kitajci sami značilno imenujejo maoistični komunizem, je za nas pogosto težko razumljiva. Vsekakor pa maoizem za Evropo ne predstavlja grožnje:

Lahko ga razumemo celo kot nekakšen kitajski fašizem, na katerega je bila v skladu s povojnim razvojem cepljena marksistična nadgradnja (nekaj podobnega

velja tudi za druge države, kot so Indonezija pod Sukarnom, Argentina pod Peronom in Egipt pod Naserjem). Poleg LRK so naši naravni zavezniki tudi opozicijske skupine v vzhodnem bloku.

Od konca vojne je Zahodna Nemčija gostila številne izseljenske organizacije, katerih boj za svobodo si zasluži naše sočutje in podporo. Seveda so nam naši bratje v orožju in nekdanji zavezniki še posebej blizu:

Madžarska, Romunija in predvsem Hrvati se nikoli niso sprijaznili s komunističnim suženjstvom. Stare prijateljske vezi nam, nemškim borcem za svobodo, omogočajo notranje zanimanje za usodo baltskih narodov - Estoncev, Latvijcev, Litvancev - in Ukrajincev, katerih obstoj kot naroda je ogrožen. Toda nemški nacionalsocialisti smo roko prijateljstva podali tudi vsem drugim narodom Vzhodne Evrope! Med dvema najbolj vitalnima in najmočnejšima rasama belega sveta mora priti do sprave - dejansko do zavezništva -, do skupnega boja Slovanov in Germanov proti skupnemu sovražniku.

Predpogoj za to je spoštovanje večstoletnih državnih meja, tj. vrnitev prvotnih nemških vzhodnih pokrajin rajha. Priznanje te pravice našim nekdanjim zaveznikom ne bo težko, vendar so se tudi narodi, ki so bili prej naklonjeni Zahodu - predvsem Poljaki in Čehi -, verjetno naučili, da od demokratov ni mogoče pričakovati pomoči in podpore. Za nas Nemce boj proti marksizmu vključuje tudi boj proti delitvi naše domovine. Brez uničenja marksizma se zdi nova združitev Nemčije nemogoča, razen če sovjetsko vodstvo popolnoma spremeni svojo politiko do Nemčije, kot je to nekoč storil Stalin, pravi politik. Naš cilj torej nikakor ne more in ne sme biti popolna združitev z zahodno Evropo!

Osrednji položaj Nemčije med Vzhodom in Zahodom je bil od nekdanje tragedije in hkrati veličina naše zgodovine. Nemčija ne pripada ne Vzhodu ne Zahodu, ampak ima zgodovinsko nalogo, da iz svojega središča združuje in oblikuje celotno Evropo. Kot smo že povedali, smo prevzeli dediščino rimskega imperija. Te obveznosti se ne moremo znebiti:

To bi bilo naše samozrtvovanje in s tem konec nemškega naroda. Velika dediščina okcidentalne ideje, stara ideja imperija, nas zavezuje k neusmiljenemu boju proti materializmu na Vzhodu in Zahodu in s tem k boju za evropsko svobodo!



NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist es jetzt an der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abwehr von Moskau, Vortrieb, Vorfahrung und Verlobung haben nicht ausgereicht, die Welt für das große Ziel unseres Heilführers Adolfs Hitler zu erreichen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verloren und Kampfgewinn haben Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorwiegend Gegner ist aber dabei, die Volkstötung zu gegen alle weißen Völker (?) zu beginnen, keine Mittel und Laster, Überlebend und Rassenreinigung.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob in "Walden" oder im "Brennender", ob mit Propagandamaterial "Schwarz" oder auf einem Schießfeld andere Art, jeder Nationalsozialist ist unser Pflichten!

Hitler!
Gottard Lisch



TROTZ VERBOT NICHT TOT!



Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkovo - človeštva (www.mourningthefacient.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drage svetovne vojne je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti




the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1975 April 26, 2019 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottard Lisch



TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih



BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com



NSDAP/AO
Fight Back!



nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!